TYDZIEŃ MUZYKI RADZIECKIEJ W POLSKIM RADIO

W dniu 18 lutego br. w Polskim Radio rozpoczął się „Tydzień Muzyki Radzieckiej". W czasie jego trwania nadany został cykl koncertów, obejmujących najrozmaitsze rodzaje radzieckiej twórczości muzycznej — opery, symfonie, oratoria, muzyka baletowa, muzyka kameralna, pieśń masowa itd. Utwory zostały odtworzone z nagrań dokonanych w Związku Radzieckim przez najlepsze zespoły artystyczne. Taśm magnetofonowych oraz płyt dostarczył Polskiemu Radiu Wszechzwiązkowy Komitet Radiowy.

WSZECHNICA RADIOWA UMOŻLIWIA WSTĘP NA WYŻSZE UCZELNIE

Wszechnica Radiowa prowadzi w tej chwili szkolenie na trzech poziomach: kurs wstępny oraz kursy pierwszy i drugi. Z wykładów Wszechnicy korzysta w zepołach lub indywidualnie około 250.000 zarejestrowanych słuchaczy. Dla ułatwienia nauki ukazują się co tydzień skrypty, których kolportaż przejęty został przez „Ruch".

Po wysłuchaniu wykładów całego kursu Wszechnicy Radiowej uczestnicy mogą przystąpić do egzaminu sprawdzającego i otrzymać świadectwo ukończenia Wszechnicy Radiowej, która ułatwia awans społeczny. Dyplom ten uprawnia obecnie do ubiegania się o przyjęcie na dwuletnie studium przygotowawcze do wyższych uczelni, zorganizowanego niedawno przez Wszechnicę Radiową.

Na dwuletnie Studia Przygotowawcze do Wyższych Uczelni przyjmowani są wyłącznie absolwenci uczelni radiowej. Studia te przeznaczone przede wszystkim dla przodowników pracy i racjonalizatorów, robotników przemysłowych i rolnych oraz młodzieży robotniczo-chłopskiej. **Kandydaci na kurs winni posiadać dyplom ukończenia Wszechnicy Radiowej, wiadomości z zakresu 6-ciu klas szkoły podstawowej oraz wiek 18-27 lat.** Po złożeniu egzaminów selekcyjnych rozpoczną oni zajęcia w studium. Słuchacze otrzymają tam całkowite utrzymanie w bursie, podręczniki i naukę, w okresie zaś ferii zimowych i letnich będą mogli korzystać z bezpłatnego pobytu na wczasach. Dla słuchaczy wyróżniających się postępami przewidziane są stypendia.

Ukończenie dwuletniego studium przygotowawczego Wszechnicy Radiowej daje prawo wstępu do wszystkich szkół akademickich.

FOTO FILM POLSKI.

Robotnicze koło dyskusyjne Wszechnicy Radiowej Miejskich Zakładów Ogrodniczych „Tereny Zielone" w Warszawie w czasie zajęć. W Polsce Ludowej wszyscy mają możność kształcenia się

CO TYDZIEŃ NOWA PIEŚŃ MASOWA

FOTO ZYGMUNT JANUSZEWSKI.

Dzieci przed mikrofonem Polskiego Radia śpiewają piosenki dla swoich kolegów.

Począwszy od 3 lipca 1950 r. Polskie Radio prowadzi nieprzerwanie naukę pieśni masowych przez radio. W tym celu codziennie w programie I i II nadawane są pieśni masowe w wykonaniu chóru i orkiestry radiowej. Radiosłuchacze znajdują w tygodniku „Radio i Świat" potrzebne nuty i słowa. Oprócz tego mgr Drobner co tydzień prowadzi naukę tych pieśni przed mikrofonem PR.

Dzięki akcji prowadzonej przez Polskie Radio szerokie rzesze radiosłuchaczy zaznajamiają się z najnowszymi pieśniami. Jednocześnie ożywiła się działalność literatów i kompozytorów, którzy zwrócili specjalną uwagę na tę dziedzinę twórczości.

SKRK szkoli radiotechników

Zarząd Główny Społecznego Komitetu Radiofonizacji Kraju przystąpił do organizowania Szkolnych i Młodzieżowych Kół SKRK. W wielu szkołach i świetlicach młodzieżowych — koła te już powstały. Zadaniem kół jest systematyczne szkolenie w radiotechnice uczniów, którzy przejawiają dla niej szczególne zainteresowanie. Uczestnictwo ich w pracach kół radioamatorów pozwoli na zdobycie wiadomości z dziedziny radiotechniki, co ułatwi im następnie w znacznym stopniu dalsze studia. ABSOLWENCI PEŁNEGO PRZESZKOLENIA (dwuletniego) W KOŁACH RADIOAMATORSKICH, PO ZŁOŻENIU EGZAMINU KOŃCOWEGO, OTRZYMAJĄ STOPIEŃ RADIOMECHANIKA. DALSZE SZKOLENIE POZWOLI NA UBIEGANIE SIĘ O TYTUŁ RADIOTECHNIKA.

FOTO WAF.

Zajęcia radioamatorów na kursie pod kierownictwem instruktora.

Ramowy program szkolenia ustalony został dla wszystkich kół. Całość nauki podzielona została na sześć części, z których każda obejmuje temat pracy koła na okres kwartału. Zgodnie z wytycznymi, w pierwszym kwartale nauka radiotechniki składać się będzie z dwóch części: wykładów teoretycznych i zajęć praktycznych. Dla ułatwienia kołom nauki teoretycznej Zarząd Główny SKRK zakupił kilkaset kompletów podręczników do nauki radiotechniki i rozesłał je Zarządom Okręgowym. Komplety otrzymują bezpłatnie te koła, które zorganizowały systematyczną naukę radiotechniki. Zajęcia teoretyczne odbywają się w grupach do 50 osób, natomiast zajęcia praktyczne — w grupach do 15 osób. Oddziały Powiatowe SKRK pomagają finansowo szkolnym kołom radioamatorów w zakupieniu narzędzi, lub dostarczają sprzęt radiowy na zapoczątkowanie zajęć praktycznych.

Znaczna ilość kół radioamatorskich, zwłaszcza zorganizowanych przy szkołach technicznych, rozpoczęła już montowanie odbiorników radiowych. Niejednokrotnie natrafiają one na przeszkody w zdobyciu odpowiednich części radiowych potrzebnych do wykonania projektowanego radioodbiornika. Trudności te występują szczególnie tam, gdzie nie istnieją warsztaty radiotechniczne względnie większe składy części radiowych. Dlatego też WSZYSCY ZORGANIZOWANI RADIOAMATORZY PRZED PRZYSTĄPIENIEM DO BUDOWY RADIOODBIORNIKA MOGĄ ZWRÓCIĆ SIĘ O PORADĘ I EWENTUALNĄ POMOC DO ZARZĄDU GŁÓWNEGO SKRK. W liście do SKRK podać należy, jaki typ odbiornika chciałby radioamator wykonać i jakich części składowych mu brak. O ile w magazynach SKRK znajdują się odpowiednie części — zostaną one bezpłatnie przekazane kołu, do którego zainteresowany radioamator należy. W razie braku odpowiednich części i w razie niemożności nabycia ich na rynku, Zarząd Główny SKRK udzieli porady jak wykonać potrzebne elementy samemu lub jak zmienić schemat odbiornika — w zależności od posiadanych przez radioamatora części.

ZAPYTANIA I WNIOSKI NADSYŁAĆ NALEŻY BEZPOŚREDNIO DO ZARZĄDU GŁÓWNEGO SKRK, WARSZAWA, ul. HOŻA Nr 57 z opinią i poparciem Zarządu danego koła.

Drukarnia Akcydensowa, W-wa, Tamka 3. 5000. Zam. 532. 2-B-15663.

GAZETKA RADIOWA

Nr 2 (42) Warszawa, Luty – Marzec 1951 rok Rok IV [V]

JAKIE KSIĄŻKI UKAŻĄ SIĘ W BIEŻĄCYM ROKU NAKŁADEM BIURA WYDAWNICTW POLSKIEGO RADIA

Wydawnictwa Polskiego Radia starają się zaspokoić wszechstronne zainteresowanie radiosłuchaczy, który częstokroć domagają się utrwalenia drukiem wygłoszonych przez radio tekstów oraz stale dopominają się o książki z zakresu radiotechniki. Wymaganiom tym stara się uczynić zadość Biuro Wydawnictw realizując swój plan wydawniczy na rok bieżący.

Biuro Wydawnictw Polskiego Radia w r. 1951 planuje wydanie wielu książek z najrozmaitszych dziedzin. Będą to podręczniki przeznaczone dla słuchaczy Wszechnicy Radiowej, monografie muzyczne, zbiory felietonów radiowych, słuchowisk itp.; w „Bibliotece Radioamatora" ukażą się książki z dziedziny radiotechniki.

W najbliższym czasie będą w sprzedaży dwie książki — a mianowicie: „RADIO W PRZEDSZKOLU" w oprac. Hermelinowej i Kornówny oraz S. Kina „ELEMENTARZ RADIOTECHNIKI" — tłumaczenie z rosyjskiego dokonane przez Jerzego Boreckiego. Pierwsza pozycja jest ilustrowaną broszurą przeznaczoną dla przedszkolanek, druga praca — dla radioamatorów.

Słuchacze Wszechnicy Radiowej otrzymają „NAUKĘ O POLSCE WSPÓŁCZESNEJ" Józefa Barbaga oraz czwarte wydanie „GEOGRAFII GOSPODARCZEJ POLSKI" — tego samego autora; „PRZYRODNICZE PODSTAWY POGLĄDU NA ŚWIAT" — Włodzimierza Michajłowa, „ROZWÓJ RUCHÓW SPOŁECZNYCH" — Bronisława Krauzego i „EKONOMIĘ POLITYCZNĄ" — Jana Wyrozembskiego.

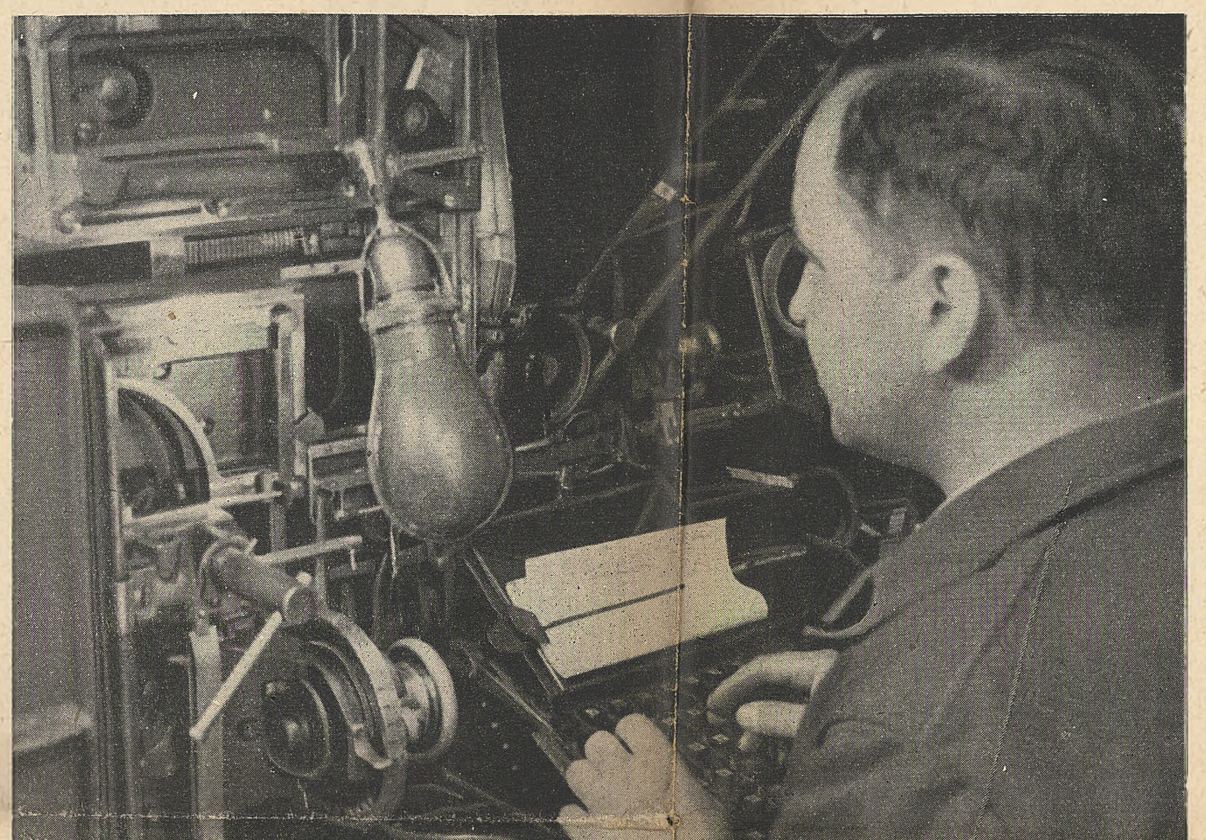

FOTO ZYGMUNT JANUSZEWSKI.

Maszynkarz przy linotypie. Uderzając w klawisze linotypu składa on tekst. Wiele prac drukarskich musi być wykonanych, zanim czytelnicy otrzymają do ręki gotową książkę.

Projektowane jest również wydanie w formie książek ciekawszych audycji radiowych. Będzie to zbiór słuchowisk nadawanych w gwarze góralskiej pt. „ZWYRTAŁOWA BACÓWKA POD WESOŁYM WIERCHEM", „DZIESIĘĆ SŁUCHOWISK RADIOWYCH", a także „ZBIÓR FELIETONÓW" Wandy Odolskiej oraz „FELIETONY" — Jerzego Broszkiewicza.

W „Bibliotece Radioamatora" mają się ukazać: praca zbiorowa inżynierów Polskiego Radia pt. „KONSTRUKCJA ODBIORNIKÓW I WZMACNIACZY", Kazimierza Lewińskiego — „RADIOODBIORNIKI — NAPRAWA I STROJENIE", Mariana Rajewskiego — „UCZYMY SIĘ RADIOTECHNIKI", Czesława Klimczewskiego — „JAK CZYTAĆ SCHEMATY RADIOWE" oraz Bolesława Rządy — „OSCYLOSKOPY I OSCYLOGRAFY KATODOWE".

Z dziedziny muzyki ukaże się „ENCYKLOPEDIA MUZYCZNA" — Zygmunta Stromengera, „JAN SEBASTIAN BACH" — monografia w opracowaniu tego samego autora oraz „STANISŁAW MONIUSZKO" — Zdzisława Jachimeckiego.

KLUBY KORESPONDENTÓW RADIOWYCH

Poszczególne rozgłośnie Polskiego Radia w trosce o najściślejsze powiązanie z terenem w roku ubiegłym zorganizowały sieć korespondentów. Dzięki nadsyłanym materiałom, w audycjach lokalnych poruszane są zagadnienia najbardziej interesujące mieszkańców terytorium, które jest obsługiwane przez daną stację Polskiego Radia. Żywiołowy i szybki wzrost ilości korespondentów stworzył potrzebę ujęcia ich w ramy organizacyjne. W poszczególnych rozgłośniach powstały terenowe i zakładowe kluby korespondentów radiowych. Zadaniem tych klubów jest powiązanie pracy korespondentów robotniczo-chłopskich z odpowiednimi redakcjami Polskiego Radia, kontrola z działalnością zawodowych dziennikarzy, wymiana doświadczeń w pracy korespondenta między członkami klubu oraz ich szkolenie. Kluby korespondentów przy rozgłośniach Polskiego Radia przyczyniają się do usunięcia niedociągnięć i wprowadzenia ulepszeń, przyśpieszają w ten sposób realizację planu 6-letniego.

POŁĄCZENIE MIESIĘCZNIKÓW „RADIOAMATOR" I „RADIO"

Biuro Wydawnictw Polskiego Radia wydawało dwa czasopisma techniczne: miesięcznik „Radioamator" — czasopismo o charakterze popularno-naukowym oraz miesięcznik „Radio", przeznaczony dla zaawansowanych radiotechników. **Obecnie wychodzić ma jedno czasopismo noszące tytuł „Radioamator".** Zakres treści nowego miesięcznika będzie w dużej mierze odpowiadał programowi połączonych periodyków. Utrzymany zostanie więc w piśmie równy poziom popularyzacyjno-instrukcyjny dla radioamatorów jak i wyższy, szkoleniowy — dla radiotechników.

Cena 1 egzemplarza nowego miesięcznika wynosi zł. 4.00. Prenumerata półroczna wynosi zł. 24.00, roczna zł. 48.00 — płatna na konto w P.K.O. Nr I-330 — Administracja Biura Wydawnictw Polskiego Radia, Warszawa, ul. Noakowskiego, 20.

KAŻDY — KOGO INTERESUJE RADIOTECHNIKA — PRENUMERATOREM MIESIĘCZNIKA „RADIOAMATOR"

CIEKAWOSTKI...

W Związku Radzieckim dokonano nowego wynalazku, który umożliwia przekazywanie obrazów telewizyjnych na dalekie odległości. Jak wiadomo, odbiorniki telewizyjne działały dotychczas w promieniu 50 — 60 km. Obecnie w Riazaniu, odległym od Moskwy o około 200 km. rozpoczęto regularny odbiór programu, nadawanego przez moskiewską stację telewizyjną. Obrazy na ekranach w Riazaniu nie ustępują pod względem wyrazistości obrazom na aparatach telewizyjnych w Moskwie.

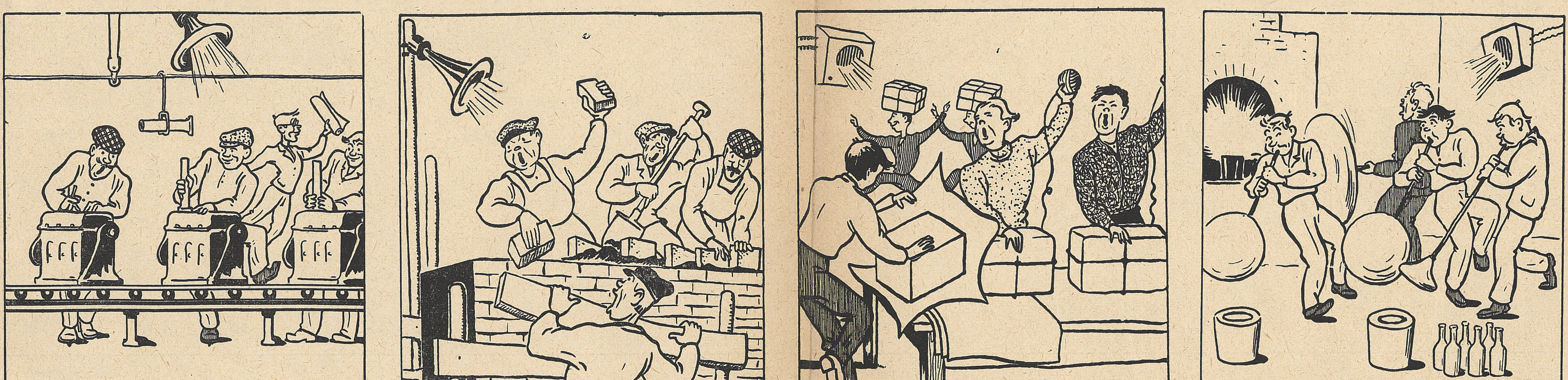
* * *

W dniu 1 stycznia 1951 roku według danych statystycznych Polskie Radio posiadało ogółem 1.464.314 abonentów, w tym 391.603 — właścicieli aparatów lampowych, 17.127 — odbiorników kryształkowych, 594.467 — abonentów głośnikowych oraz 5.717 punktów odbiorczych na głośniki i na słuchawki, które są przyłączone do prywatnych radioodbiorników. Na wsi 430.867 abonentów, w tym: 175.535 — aparatów lampowych, 13.903 — odbiorników detektorowych, 238.951 — głośników mieszkaniowych oraz 2.408 punktów odbiorczych.

* * *

Festiwal Muzyki Polskiej rozpocznie się w połowie kwietnia bieżącego roku na terenie całej Polski. W okresie inauguracyjnym, który trwać będzie w Warszawie od 13 do 27 kwietnia wezmą udział: Wielka Orkiestra Symfoniczna Polskiego Radia pod dyrekcją Grzegorza Fitelberga oraz Chór i Orkiestra Rozgłośni Warszawskiej pod dyr. Jerzego Kołaczkowskiego. W imprezach festiwalowych, które odbędą się we wszystkich większych miastach polskich, uczestniczyć będą zespoły radiowe.

RADIO UMILA PRACĘ

RYS. MARIAN WALENTYNOWICZ.

WYDAWCA: BIURO WYDAWNICTW I PROPAGANDY POLSKIEGO RADIA, Warszawa, NOAKOWSKIEGO 20

CO TO JEST MEGAFONIZACJA?

Zbliża się wiosna. Ciepłe pory roku stwarzają możliwości organizowania pod gołym niebem kiermaszów, zabaw ludowych i innych rozrywek masowych. Przy wszelkiego rodzaju zabawach i rozrywkach na wolnym powietrzu ogromne znaczenie posiada dobra i daleko słyszalna muzyka. W parkach i ogrodach dużych miast znajdują się specjalne muszle koncertowe, służące jako rezonator dla muzyki i śpiewu. Dzięki temu słuchacze w znacznej nawet liczbie zebrani przed taką muszlą mogą wszystko doskonale słyszeć — nawet w pewnej odległości od orkiestry lub chóru. Bardzo wiele zabaw organizuje się jednak tam, gdzie muszli takiej nie ma, np. na ulicach i placach wielkich miast, w mniejszych miasteczkach albo na wsi. Tutaj z pomocą przychodzi nam mikrofon, wzmacniak i megafon. Dla wzmocnienia muzyki „żywej", śpiewu, recytacji i temu podobnych występów artystycznych, na estradzie ustawia się jeden lub kilka mikrofonów połączonych ze wzmacniakami umieszczonymi w samochodzie. Od wzmacniaków kable rozprowadzają energię elektroakustyczną do megafonów umieszczonych na dachu samochodu, a także porozwieszanych na słupach i latarniach w ilości potrzebnej do pokrycia dźwiękiem całego terenu, na którym odbywa się zabawa.

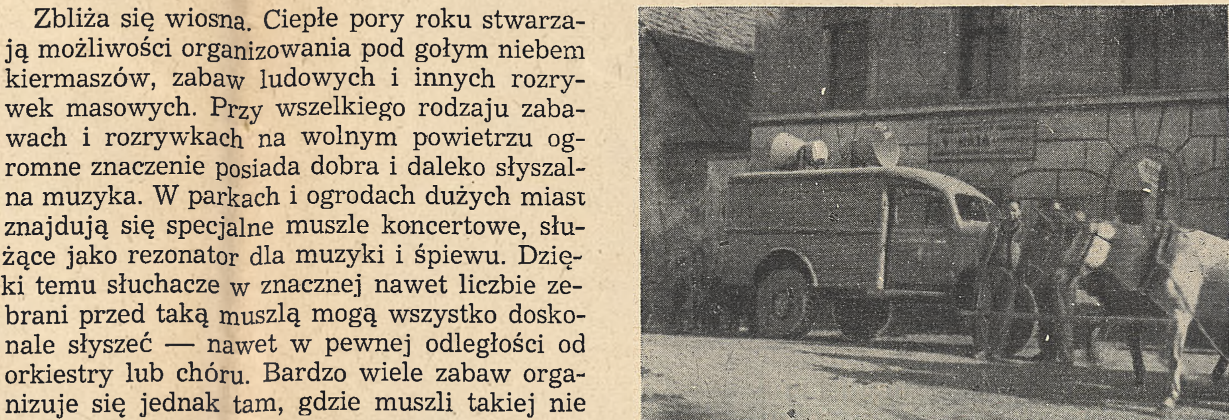

FOTO A. NIKLEWICZ.

Wóz megafonowy na rynku małego miasteczka.

Wóz megafonizacyjny wyposażony jest zawsze w adapter i zapas płyt. Pozwala to na nadawanie muzyki wówczas, gdy członkowie orkiestry zmęczą się. Muzyka z głośników płynie mimo to nieprzerwanie i zabawa trwa dalej. Obsługiwanie zabaw na otwartej przestrzeni nie jest jednak jedynym zadaniem samochodów megafonizacyjnych. Spełniają one również zadanie ruchomych czołówek propagandowych, a ponieważ posiadają zwykle własną prądnicę, napędzaną motorem benzynowym, mogą pracować także i we wsiach niezelektryfikowanych. Program takich audycji składa się zwykle z pogadanek i komunikatów, przeplatanych muzyką z płyt.

Megafonizacja ma ważną rolę do spełnienia przy organizowaniu pochodów i manifestacji, ponieważ umożliwia uczestnikom zgromadzonym na placach i ulicach wysłuchanie przemówień, wygłaszanych z trybuny ustawionej w punkcie centralnym uroczystości.

FOTO A. NIKLEWICZ.

Zakładanie megafonu na jednej z ulic warszawskich. Dzięki założeniu kilkuset takich megafonów na różnych ulicach stolicy, wszyscy uczestnicy urządzanych imprez masowych — wieców, manifestacji itp., wysłuchać mogą przemówień wygłoszonych na Placu Zwycięstwa,

RADIOSŁUCHACZE PISZĄ — POLSKIE RADIO INTERWENIUJE I ODPOWIADA

Do Polskiego Radia nadchodzą ze wszystkich stron kraju tysiące listów od radiosłuchaczy. Rozpatruje je specjalna Sekcja Listów i Interwencji, której pracownicy udzielają odpowiedzi na nadesłane pytania, a w razie potrzeby interweniują w odpowiednich urzędach i instytucjach. O rozmiarach pracy tego działu Polskiego Radia świadczy liczba 6.000 — 7.000 listów wysyłanych miesięcznie do radiosłuchaczy. Organem radiowym jest — nadawana w każdą niedzielę o godz. 10.05 w programie II, Skrzynka Ogólna, w której na falach eteru udzielane są odpowiedzi na najbardziej typowe pytania.

Słuchamy audycji polskich RADIA MOSKIEWSKIEGO

Wszechzwiązkowy Komitet Radiowy Z.S.R.R. nadaje codziennie na falach krótkich oraz fali długiej audycje w języku polskim, przeznaczone dla naszych radiosłuchaczy. Składają się one z odcinków informacyjnych, przeglądów prasy, ciekawych pogadanek o życiu narodów Związku Radzieckiego oraz koncertów w wykonaniu najlepszych artystów radzieckich.

Audycje złożone nadawane są cztery razy dziennie, a mianowicie:

od godz. 11.15 do 11.29 na fali 25,6 m, 30,8 m, 31,12;

od godz. 16.30 do 16.59 na długości 25,6 m, 30,74, 30,8 m i 41,21 m;

od godz. 19.30 do 19.59 na 41,52 m oraz 1068 m. Czwarta audycja rozpoczyna się o godz. 21.00 i trwa do 21.29 transmitowana na falach 49,67 m i 1068 m.

Audycje słowno-muzyczne oraz koncerty Radio Moskiewskie nadaje w każdą niedzielę od godz. 14.15 do 15.59 na falach 25,6 m, 25,41 m, 30,74 m; we wtorki, czwartki i soboty od godz. 22.00 do 22.29 na fali 48,92 m oraz 1068 m.

Radiosłuchaczy, którzy korzystają z odbiorników lampowych i mają możność słuchania audycji polskich Wszechzwiązkowego Komitetu Radiowego prosimy o nadsyłanie swoich uwag w sprawie treści, formy i czasu ich nadawania — do Biura Studiów Polskiego Radia — Warszawa, ul. Noakowskiego 20. Na podstawie umowy między Polskim Radiem a Radiofonią Radziecką życzenia radiosłuchaczy polskich będą przekazane Redakcji Audycji Polskich w Moskwie.

KURSY DLA RADIOAMATORÓW

W roku bieżącym SKRK organizuje dla radioamatorów specjalne kursy w 25 okręgach. Są to kursy z różnych dziedzin wiedzy radiowej-megafonizacja, radiofonizacja, instalacja urządzeń radiowych we wsiach itp. Przeszkoleni na tych kursach radioamatorzy, w szczególności członkowie kół SKRK, zorganizowanych w liceach radiotechnicznych, elektrotechnicznych i teletechnicznych, będą stanowili cenną rezerwę wyszkolonych pracowników radiofonii polskiej. Gdy zajdzie potrzeba — mogą oni współpracować z załogą P.P. „Radiofonizacja Kraju" w okresach szczególnego nasilenia pracy. Dla uczniów liceów będzie to dobra praktyka zawodowa, połączona z udziałem młodzieży przy realizacji Planu 6-letniego w radiofonizacji Kraju.

Z TAJEMNIC RADIA

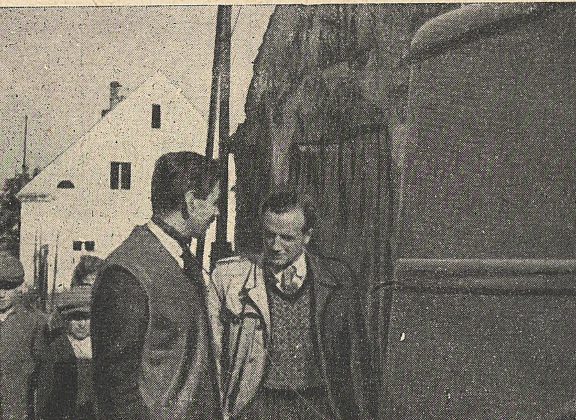

FOTO A. NIKLEWICZ.

Człowiek w obroży przywiązany do samochodu? Nie, to laryngofon. Zastosowanie czułego mikrofonu zbyt blisko silnych megafonów spowodowałoby „sprzężenie" — mikrofon chwytałby wówczas dźwięki wzmocnione przez głośnik, co spowodowałoby gwizdy i zniekształcenia audycji. Aby tego uniknąć stosuje się w podobnych wpadkach „laryngofon", pobudzamy nie przez fale powietrzne, jak normalnie się dzieje przy użyciu mikrofonu, lecz bezpośrednio przez drgania strun głosowych mówiącego. Na zdjęciu widać „laryngofon" na specjalnej „obroży" założonej na szyję wygłaszającego komunikat.

Prenumeratę za „Gazetkę Radiową" w wysokości:

1 zł 50 gr. — kwartalnie
lub 6 zł — rocznie

należy wpłacać na konto Administracji tygodnika „Radio i Świat", P.K.O. nr I-330 zaznaczając na odwrocie przekazu: Prenumerata „Gazetki Radiowej".